

Hodnocení

diplomové práce Jakuba Chmelíka

„Mezinárodní právo procesní se zvláštním zaměřením na Evropskou unii“

Diplomová práce je věnována velmi aktuální a obtížné problematice evropského mezinárodního práva procesního, které je zkoumáno v určité konfrontaci s českým autonomním mezinárodním civilním právem procesním. Záměrem diplomanta, jak uvádí v Úvodu, je předložit přehled současné právní úpravy v českém a evropském právu, její charakteristiku a případně i upozornit na její problémy a nedostatky. Diplomant přistupuje k tématu se snahou podat precizní a v rámci rozsahu práce maximálně detailní přehled jednotlivých relevantních úprav, včetně nejzávažnějších judikátů Evropského soudního dvora.

Diplomová práce je poměrně vhodně systematicky rozčleněna, sestává ze čtyř kapitol, dále podrobně členěných. Diplomant usiluje o to, podat stručný popis všech instrumentů, které do výše vymezené kategorie spadají. Je ovšem zřejmé, že s ohledem na to se mu nedostává dostatečného prostoru k tomu, aby se nad jednotlivými instrumenty mohl hlouběji zamyslet – každý z instrumentů by určitě vydal na samostatnou práci. Na druhé straně zpracování tohoto charakteru umožňuje diplomantovi ucelenější pohled na celou problematiku s možností komplexněji formulovat závěry a výhledy do budoucna.

První kapitola je Úvodem, který nejprve vymezuje pojem a předmět mezinárodního práva soukromého a procesního obecně a poté pojem evropského mezinárodního práva soukromého a procesního. Ke s. 5: pod pojem „evropské mezinárodní právo soukromé“ je dnes již zařazováno i „evropské mezinárodní právo procesní“. Následuje druhá kapitola zaměřená na právní úpravu v českém autonomním právu, kterou diplomant uvádí poměrně podrobně. Ke s. 13, kde je uvedeno, že ve vztahu ke třetím, nečlenským státům, se nařízení nepoužijí: diplomant by měl při ústní obhajobě upřesnit, které předpisy má na mysli; u kolizních předpisů tomu tak spíše není (prosazuje se tu zásada univerzality). Pokud jde o

pojem „forum shopping“ (s. 16 práce), k němu by se diplomant mohl blíže vyslovit při ústní obhajobě, neboť tento jev v evropském procesním právu (kolizní úpravu ponechávám stranou) výrazně nabývá na významu. Třetí kapitola je věnována evropskému mezinárodnímu procesnímu právu a představuje nepochybně těžiště celé práce. Diplomant velmi podrobně – vzhledem k rozsahu práce – uvádí jednotlivá nařízení, zejména nařízení Brusel I a Brusel II A, a to včetně významných rozhodnutí ESD. Ke s. 43: situace ohledně Bruselské a Luganské úmluvy je odlišná od toho, co uvádí diplomant (čl. 5 Aktu o přistoupení ČR a dalších „nových“ států k ES takto přímo oba instrumenty neuvádí, zejména však u obou předpisů došlo v mezidobí k dalšímu vývoji. Tomu by se mohl diplomant věnovat při ústní obhajobě. Na s. 50 mne zaujalo schéma pravomoci podle nařízení Brusel I, diplomant bohužel neuvedl zdroj, odkud schéma převzal? Čtvrtou kapitolou je Závěr, v němž diplomant shrnuje své poznatky a vyslovuje se i dalším vývoji evropské legislativy, zejména v pohledu Akčního plánu z r. 2005. S jeho zdravě skeptickými či mírně optimistickými názory souhlasím, je však třeba připustit, že pro společnou úpravu národního civilního procesního práva v úrovni EU je přece jen dán prostor, a to v čl. 65 lit. c) *in fine* Smlouvy o ES (ke s. 83).

Práce je napsána kulturně, pečlivě, diplomant používá jak literaturu českou, tak literaturu zahraniční, včetně internetových zdrojů, bez nichž se dnes již neobejdeme, alespoň v rámci EU. Při ústní obhajobě by se měl diplomant vyjádřit k naznačeným otázkám.

Práci doporučuji k ústní obhajobě a předběžně ji hodnotím známkou výborně.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 23.4.2006